

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஸ்டீபன்
முனைவர் ஓ முத்தையா
முனைவர் உமாதேவி
முனைவர் இராஜேந்திரன் முனியாண்டி
முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம்
முனைவர் சில்லாழி எஸ்.கந்தசாமி
முனைவர் பொ. சுரேஷ்
முனைவர் ப.தனஞ்செயன்

கலாநிதி ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்
முனைவர் ஸ்வர்ணவேல் ஈஸ்வரன்
பேரா. முனைவர் வீ.செல்வகுமார்
முதுமுனைவர் V.வெங்கட்ராமன்
முனைவர் போ.கந்தசாமி
முனைவர் P.பாண்டிக்குமார்
முனைவர் ந. குமாரி
முனைவர் தயாநிதி
முனைவர் சந்திரசேகர்

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்
இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்
முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் (Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஐங்குறு நூற்றில் நீர் நிலைகள்
பா. ரம்ஜான்

சங்ககால தமிழரின் பகுத்துண்டு பல் உயிர் ஓம்புதல்”பண்பாடு
முனைவர் ப. மணிகண்டன்

கவிதைக்கும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு
செ. கயல்விழி

அறநெறி இலக்கியத்தில் தமிழர் மருத்துவம்
அ. குழந்தைசாமி

சிலப்பதிகாரம் காட்டும் நீர் வழிப்பயணங்கள்
சித்ரா.ரா

திருக்குறளில் வாய்மையில் சமரசம்
முனைவர் து. சிவசித்ரா

தமிழில் சொல்லகராதிகள் உருவாக்கமும் பயன்பாடும்
முனைவர் பூ. சேகர்

ஏகன் அநேகன்
அகல்யா தர்மலிங்கம்

Bhakti Marga of Saint Thyagaraja
R. Sudhalakxmi

The Evolution of Tattvas in Samkya Philosophy
Varun Srivatsan

வேள் யாரிநாவலில் மன்னனும் மக்களும்
பொன். கனகா

அட்டைப்படி உதவி
இணையம்
நன்றி

யாரைக் கேட்டது இதயம் புதினத்தில் சமூகப்பார்வை
அ. சையதுஅலி பாத்திமா

என்.ஸ்ரீராம் கதைகளில் விளிம்பு நிலைமக்கள்
சுதா .மு

மேலாண்மை பொன்னுசாமி படைப்புகள் போற்றும் மானுட பிரவாகம்
கோ. சத்யா

வண்டிப் பாதை நாவல்காட்டும் இயற்கை மருத்துவம்
சு. சத்தியப்பிரியா

பொன்னீலனின் மறுபக்கம் புதினத்தில் சிறு தெய்வங்களும் அதன்
வழிபாட்டுமரபுகளும்
திருமதி சு.வினோதா

ஒப்பியல் நோக்கில் சைவ கிறிஸ்துவ குருத்துவம்
பூபாலசிங்கம். தனேஸ்

Representation of Culture in English Language Textbooks
U. Thulasivanthana

பழங்குடி மக்களின் சித்திரைத் திருவிழா சடங்கு முறைகள்
கா. இராஜமாணிக்கம்

பழங்குடி மக்களின் மாட்டும் பொங்கல் விழா சடங்கு முறைகள்
கா. இராஜமாணிக்கம்

தமிழகக் கல்வெட்டுகளில் கோயில் நிவேதன உணவுகள் - ஓர் ஆய்வு
முதுமுனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

கல்வெட்டுகள் வாயிலாக அறியவரும் மருத்துவ செய்திகள்
அ. குழந்தைசாமி

தமிழ்

கவிதைக்கும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு The Relationship Between Poetry and Emotions

கட்டுரையாளர் :

செ. கயல்விழி மு

னைவர்பட்ட ஆய்வாளர்,

தமிழ்த்துறை, தட்சசீலா பல்கலைக்கழகம், ஓங்கூர், திண்டிவனம்,

விழுப்புரம் மாவட்டம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

நெறியாளர்:

முனைவர் ம. வீரமுருகன். உதவிபேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தட்சசீலா பல்கலைக்கழகம், ஓங்கூர், திண்டிவனம், விழுப்புரம் மாவட்டம், தமிழ்நாடு, இந்தியா

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

கரடு முரடான ஒரு மரத்தின் இளம் தளிர் போலவும், மனித உடலின் மிக மென்மையான உறுப்புகளில் ஒன்றாகிய இதயம் போலவும், நீண்ட காலம் பண்பட்டு வளர்ந்த இசை மரபின் வண்ணம் போலவும் இலக்கியக் கலையின் மிகப் பண்பட்ட ஒரு வடிவமாக விளங்குவதுதான் கவிதை. தொல்காப்பியத்தில் செய்யுளின் உறுப்பாகக் கூறப்படும் மெய்ப்பாடு என்பது செய்யுளின் பொருளை முழுமையாக உணர்ந்து இன்புறுவதற்கே பெரிதும் பயன்படுகின்றன. ஆனால், தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டின் நோக்கமாக, தன் உணர்ச்சியையும் சுக மனிதனின் உணர்ச்சியையும் புரிந்துக்கொள்ள இலக்கியம் பயன்படுகின்றது என்பதாகும். ஒரு செயலால் நமக்கு ஏற்படும் அதே உணர்ச்சி தான் பிறருக்கும் ஏற்படும் என்பதை இலக்கியமே நமக்குக் கற்பிக்கின்றது எனலாம். இந்த உணர்ச்சிகளைப் புரிந்துக்கொண்டு அதன் மூலம் நம் செயல்பாட்டை வடிவமைப்பது கவிதைகள் ஆகும். இதன் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது கவிதைக்கும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு என்பது இரு வழிப்பட்டதாக உள்ளது. கவிதையை விளக்க மெய்ப்பாடும், மெய்ப்பாட்டை விளக்க கவிதையும் முற்படுகிறது என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்தியம்புகிறது.

திறவு சொற்கள் : இலக்கியம், உள்ளுணர்வு, பண்பாடு, மெய்ப்பாடு, தற்சார்பு, தற்சார்பில்லா, கவிதை, நகை, அழகை, அகப்பாடல், புறப்பாடல்.

Abstract:

Poetry is the most sophisticated form of literary art, like the young shoot of a rough tree, like the heart, one of the softest organs of the human body, and like the color of a long-cultivated musical tradition. Truth, which is said to be an element of the universe in mythology, is used to fully realize and enjoy the meaning of the universe. But the purpose of archeological realism is that literature is used to understand one's own emotions and the emotions of fellow human beings. It seems that literature itself teaches us that the same emotion that an action causes us will also affect others. Poems are about understanding these emotions and shaping our actions through them.

Based on this, the relationship between poetry and poetry is two-way. This essay assumes that truth seeks to explain poetry and poetry seeks to explain truth.

Key Words : Ilakkiyam, Ulnarvu, Panbaadu, Meippaadu, Tharcharbu, Tharcharbilla, Kavithai, Nakai, Azukai, Akappaadal, Purappaadal.

முன்னுரை :

காலம் என்னும் பாதையில் கவிதை என்னும் ஊர்தி பன்னெடுங்காலமாகவே ஊர்ந்து வந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. முன்பு செய்யுள், பா, மரபுக்கவிதை என்னும் பெயர் தாங்கி, தற்போது புதுக்கவிதை என்னும் பெயர் பெற்று, நாளை எதோ ஒரு பெயரில் உலாவந்துகொண்டதான் இருக்கப்போகிறது. அத்தகைய கவிதைக்கும் தொல்காபியர் கூறிய எண்வகை மெய்ப்பாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது

கவிதை:

கரடு முரடான ஒரு மரத்தின் இளம் தளிர் போலவும், மனித உடலின் மிக மென்மையான உறுப்புகளில் ஒன்றாகிய இதயம் போலவும், நீண்ட காலம் பண்பட்டு வளர்ந்த இசை மரபின் வண்ணம் போலவும் இலக்கியக் கலையின் மிகப் பண்பட்ட ஒரு வடிவமாக விளங்குவதுதான் கவிதை. எல்லா அறிவியலும் உயிர்ப்பாக விளங்குவதும் பண்பட்டு இருப்பதுமான ஒரு பகுதி என்று அடக்கிவைக்க முடியாத படி வெளிப்படும் வெளியீடு தான் கவிதை.

கவிதையின் வகைகள்:

கவிதையை விரிவான முறையில் நோக்கும்போது அதை,

1. தற்சார்புக் கவிதை
2. தற்சாராக் கவிதை

என்று இரண்டு வகைகளாக பிரிக்கலாம்.

➤ **தற்சார்புக் கவிதை:**

தன் முகமாகவே எழுந்திட தன்சொந்த அனுபவத்தின் ஒரு மாபெரும் தூண்டுதலால் உந்தப்பட்டு உலகத்திற்குத் தன் சொந்த அனுபவத்தின் வெளியீடாகவே கவிதையைப் படைத்து வழங்கின் அது தற்சார்புக் கவிதை என அழைக்கப்படுகிறது. தற்சார்புக் கவிதைக்குச் சான்றாக,

”மட்டுவாய் நிறப்பவும் மைவிடை வீழ்ப்பவும்
ஆட்டான் றானாக் கொழுந்துவை ஊன்சோறும்
பெட்டாங்கீயும் பெருவளம் பழுனி
நட்டனை மன்னோ முன்னே இனியே
பாரி மாய்ந்தெனக்கக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வார் கண்ணேம் தொழுது நிற்பழிச்சிச்
சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே

கோல்திரள் முன்கைக் குறுந்தொடி மகளிர்

நாறிருங் கூந்தல் கிழவரைப் படர்ந்தே”

(புலியூர்க் கேசிகன் — 2010 : 133)

இப்பாடல், பாரியோடு நட்புப் பூண்ட கபிலரின் சொந்த அனுபவமாகவே அமைந்திருக்கிறது. தம்மை ஆதரித்து அன்பு செய்து இனிய உணவை அளித்துத் தம்மோடு பெருநட்புப் புரிந்தவனாகிய பாரி வள்ளல், மறைந்தவுடன் ஆராத் துயர்க் கடலில் அழுந்தி வருந்தும் கபிலர் என்னும் கவிஞர், பாரி மகளிரை உடன் அழைத்துச் செல்லும்போது பாரியின் கொடைவண்ணம் சிறந்து விளங்குவதற்கு இடமாக நின்ற பறம்பு என்னும் மலையைப் பார்த்துப் பேசுவதாக அமைந்த இப்பாடல், கபிலர் தம் உணர்வைத் தாமே வெளிப்படுத்தும் பான்மையில் அமைந்துள்ளதால் இது தற்சார்புக் கவிதைக்குச் சான்றாக அமைகின்றது.

➤ தற்சாராக் கவிதை;

கவிஞன் தன் சொந்த அனுபவத்தையே விரித்து விளக்கி வெளிப்படுத்தும் கவிதையே ”தற்சார்புக் கவிதை” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

கவிஞன் தன் முகமாக அன்றித் தனக்கு வெளியே இருப்பதாகிய புற உலகத்தின் செயலாலும் உணர்வாலும் தீவிரமாக உந்தப் பெற்று அவற்றோடு இரண்டறக் கலந்து அவை வாயிலாகத், தான் கண்டவற்றைத் தன் தனித்தன்மை கவிதையின்கண் முனைந்து நில்லாவாறு பாட்டைப் படைத்து வழங்கின் அப்பாட்டுக்குத் ”தற்சாராக் கவிதை” என்று பெயர்.

(சு. பாலச்சந்திரன்,173)

”குக்கூ என்றது கோழி அதன் எதிர்

துட்கென் றன்று என்தாஉ நெஞ்சம்

தோள்தோய் காதலர்ப் பிரிக்கும்

வாள்போல் வைகறை வந்தன்றால் எனவே

(இர. பிரபாகரன்- 2017 ; 157)

என்ற சங்க இலக்கியப் பாடல் தன்னோடு கூடி இன்புறும் காதலனைப் பிரிக்கும் வாள்போல் வைகறை வந்த விட்டதால், தன் நெஞ்சம் துணுக்குற்றதாகத் தலைவி ஒருத்திக் கூறுகின்றாள். இத் தலைவியின் உணர்வை அள்ளுநர் நன்முல்லையார் தாம் கலவாது நின்று பாடியுள்ளமையின் இது தற்சாராக் கவிதையாகும்.

மெய்ப்பாடு:

முப்பத்து நான்கு உறுப்புகளுள் ஒன்றான மெய்ப்பாடு உலக வழக்கிலும், இலக்கிய வழக்கிலும் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. அதனால் தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாடுகளின் சிறப்பு கருதி அவர் தம் காலத்திலும் அதற்கு முன்னர் தோன்றிய இலக்கியத்திலும் பயின்று வந்த மெய்ப்பாடுகளை ஆராய்ந்து தெளிவான ஒரு மெய்ப்பாட்டியல்” என்ற இயலை வகுத்துள்ளார். மெய்ப்பாட்டின் இயல்பைத் தொல்காப்பியர்,

”உய்த்துணர் வின்றி தலைவரு பொருண்மையின்

மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பாடாகும்”

(தொல். செய்.196)

அதாவது உய்த்து உணர்வதால் அன்றி இயல்பாகவே வெளிப்படும் உணர்ச்சிகளைச் செய்யுளில் புலப்பட அமைப்பதே மெய்ப்பாடு என்கிறார்.

எண்வகை மெய்ப்பாடுகள்:

மெய்ப்பாடுகள் மனித உள்ளத்து உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடுகள் எனலாம். காலங்கள் மாறினாலும், மொழி, இனம், நாடு இவற்றால் வேறுபட்டாலும், மனித மனம் வெளிப்படுத்தும் அடிப்படை உணர்ச்சிகள் மட்டும் என்றும் மாறுவதே இல்லை. அப்படிப்பட்ட மனித மனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே மெய்ப்பாடுகள் தோன்றுகின்றன. மனிதர்க்கு மனிதர் மனம் வேறுபடுவதுபோல அவர்கள் வெளிப் படுத்தும் மெய்ப்பாடுகளும் மாறுபடுகின்றன. அப்படி வேறுபடும் மெய்ப்பாடுகளைத் தொல்காப்பியர் எட்டு வகையாக பகுத்துக் கூறுகிறார். இவை எட்டும் ஒரு மனிதனுடைய அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவானது என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

”நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை

அச்சம் பெருமிதம் உவகையென்று

அப்பால் எட்டாம் மெய்ப்பாடென்ப”

(தொல்.பொருள்.247)

என்பது தொல்காப்பியரின் நூற்பா ஆகும். நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்று எட்டும் அகம், புறம் என்ற இரண்டு வகை இலக்கியங்களிலும் இடம்பெறும்.

கவிதைக்கும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு:

மொழியின் மூலம் இலக்கியத்தின் உணர்ச்சியை எளிதாகப் புரிந்துக் கொள்ள முடியும். மொழியின்வழி காட்சிப்படுத்துதல் மூலமாகவும் உவமைகள் மூலமாகவும் தன் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளைக் கவிதைகள் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார் கவிஞர். மனித உள்ளத்து உணர்ச்சிகளையே மெய்ப்பாடு எனலாம். படைப்பாளனின் உணர்ச்சி இலக்கியப் பிரதியில் பிரதிபலித்து வாசிப்பாளனின் மனதிற்கு வருவதே இலக்கிய மெய்ப்பாடு.

மனிதன் பேசத் தொடங்கிய போதே கவிதையும் தோன்றியது. நாடகத்தில் நடிகர்கள் தம் உள்ள உணர்ச்சிகளை உடம்பின் வழியே தக்க புறக்குறிகளாய் வெளிப்படுத்திக் காண்பவர்களுக்கு அவ்வுணர்ச்சிகள் புலனாகச் செய்வது போல் கவிஞர்களும் தக்க சொற்களால் தொடர்களால் வெளிப்பட்டு நிலைகளை வெளிப்படுத்திக் கற்போரும் கேட்போரும் அவ்வுணர்ச்சிகளைப் புலனாகச் செய்வர். இதனால், கவிதைகளிலும் இலக்கிய மெய்ப்பாடு தோன்றும். சான்றாக,

”மாண் எழில் மாதர் மகளிரோடு அமைந்து, அவன்

காணும் பண்பு இலன் ஆதல் அறிவேன்மன் அறியினும்

பேணி அவன் சிறிது அளித்தக்கால் அன்

நாண் இல் நெஞ்சம் நெகிழ்தலும் காண்பல்

இருள் உறற் இருங்கூந்தல் மகளிரோடு அமைந்து, அவன்

நெருளும் பண்பு இலன் ஆதல் அறிவேன்மன், ஆயினும்

அருளி அவன் சிறிது அளித்தக்கால் என்

மருளி நெஞ்சம் மகிழ்தலும் காண்பல்”

(ம. இராசமாணிக்கனார் — 2011 : 10-15)

தலைவன் ஒழுக்க நெறியில் எவ்வளவு சிதறிக் கிடந்தாலும் அதனை அறிந்தும், தலைவன் தன்னிடம் வந்து அருள் செய்தால் மகிழ்ச்சி கொண்டிருப்பதாகத் தலைவி கூறுவதின்மூலம் தன்னுடைய மனம், பண்பற்று தன்னை நினையாத தலைவன்மீது மட்டும் செல்வதை நினைத்து தலைவிக்கு இழிவு காரணமாக அழுகை மெய்ப்பாடு தோன்றுவதை ”என் மருளி நெஞ்சம் மகிழ்தலும் காண்பல்” என்ற வரிகளின்மூலம் ஆசிரியர் கூறுவதைக் காணலாம். இந்தப் பாடலில் தலைவிக்குத் தன்கண் தோன்றிய அழுகை மெய்ப்பாடானது வெளிப்பட்டு இருக்கின்றது

அகப்பாடலில் மெய்ப்பாடு:

சங்க இலக்கியங்களில் குறுந்தொகை என்ற இலக்கியத்தில் அகம் சார்ந்த பாடல்கள் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் அழுகை தொடர்பான பாடலைச் சான்றாகக் காணலாம்.

”கான மஞ்ஞை அறை ஈன்முட்டை

வெயில் ஆடும் முசுவின் குருளை உருட்டும்

குன்றநாடன் கேண்மை என்றும்

நன்றுமன் வாழி, தோழி, - உண்கன்

நீரோடு ஓரணங்குத் தண்ப்ப

உள்ளாது ஆற்றல் வல்லுவோர்க்கே”

(இர. பிரபாகரன்- 2017 ; 40)

காட்டில் இருக்கும் மான் ஈன்ற முட்டையை, குரங்குகள் வெயிலில் பாறையில் உருட்டி விளையாடும். அப்படிப்பட்ட குன்ற நாடனுடைய நட்பால் அவனின் பிரிவினால், மைத்தீட்டப் பெற்ற கண்களின்றும் பெருகும் நீரோடு என்றும் ஒரேநிலையில் அப்பிரிவை நினைத்து வருந்தாமல் பொறுத்துக் கொள்ளும் வலிமையுடையோர்க்கு அவனுடைய நட்பு மிகவும் நன்மையுடையதாய் விளங்கும் என்பது இப்பாடலின் பொருளாகும்.

பாடலில் மெய்ப்பாட்டின் விளக்கம்:

தலைவனின் பிரிவினைத் தாங்காது தலைவி தன் தோழியிடம் உரைப்பதாக அமைந்த இப்பாடலில் காட்டில் உள்ள மான் ஈன்ற முட்டையை அங்குள்ள கருங்குரங்குகள் பாறையில் உருட்டி விளையாடுவதைப்போல் தலைவன் தன்மை பிரிந்தான் என்ற செய்தியை இவ்வாறாக மக்கள் அறிந்தால் அந்த முட்டையைப் போல் என்னையும் தூற்றிப் பேசுவார்கள் என்று வருந்திக் கண்ணீர் விடுகிறார் அதை ”நீரோடு ஓரணங்குத் தண்ப்ப” என்ற அடியில் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதனால் இப்பாடலில் இளிவு என்ற நிலைக்களன் காரணமாகப் பிறந்த அழுகை மெய்ப்பாடு தோன்றியுள்ளது. இது தலைவிக்கு தன்கண் தோன்றிய மெய்ப்பாடு ஆகும்.

புறப்பாடலில் மெய்ப்பாடு:

இயற்கை நெறிக்கால இலக்கியத்தில் வரலாற்றுச் செய்திகளையும் புறத்து ஒழுக்கங்களையும் அதிக அளவில் தன்னுள் கொண்டு விளங்கும் நூல் புறநானூறு ஆகும். இந்நூலில் உள்ள பாடல் ஒன்றில் இளிவரல் மெய்ப்பாட்டினைக் காணலாம்.

”கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே

அச்சுடைச் சாகாட் டாமம் பொருந்திய

சிறுவெண் பல்லி போலத் தன்னொடு

சுரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி
வியன்மலர் அகன் பொழில் ஈமத்தாழி
அகலிதாக வனைமோ
நனந்தலை மூதூர்க் கவம்செய் கோவே”

(புலியூர்க் கேசிகள் — 2010 : 250)

இப்பாடலில் பொருளாக, மண் பாண்டங்கள் செய்யும் குயவனே, மண் பாண்டங்கள் செய்யும் குயவனே, அகன்ற இடத்தை உடைய பழைய ஊரின்கண் மண்பாண்டங்களை செய்யும் குயவனே, வண்டிச் சக்கரத்தில் பொருந்தி வந்த சிறிய வெண்மையான பல்லியைப்போல் நேற்றுப் பல சுரங்கங்களைக் கடந்து வந்த நானும் என் கணவனும் கூடியிருக்கும்படி, பெரிய பரப்புடைய அகன்ற பூமியில் உள்ள சுடுகாட்டில் முதுமக்கள் தாழியைப் பெரியதாக வனை வாயாக என்று தலைவியின் கூற்றாக அமைகின்றது.

பாடலில் மெய்ப்பாட்டின் விளக்கம்:

இது கணவனை இழந்த ஒரு பெண்ணின் குரலாக அமைந்து, அழகைச் சுவையை வெளிப்படுத்தினாலும் ஈமத்தாழி அகலியதாக வனைமோ என்ற அடியின் மூலம் குயவனிடம் வேண்டும் பெண்ணின் குரலில் ஒருவித இயலாமைத் தன்மை வெளிப்படுத்துவதை அறியலாம். இனி தன் கணவன் இல்லாத இவ்வுலகில் யான் தனிமையால் எவ்வாறு வாழ்வேன், என்று தன் நிலையை எண்ணி எழுந்த குரலாக இது அமைகின்றது.

எனவே, இப்பாடல் வருத்தம், என்ற நிலைக்களன் காரணமாகப் பிறந்த இளிவரல் மெய்ப்பாடாக அமைவதைக் காணலாம். இது தலைவிக்குத் தன்கண் தோன்றிய இளிவரலாக அமைந்துள்ளது. சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கையில் தோன்றிய உணர்வுகளை இயற்கை நெறிக்கால புலவர்கள் தங்களுக்கே உரித்தான தொனியில் வார்த்துள்ளதை மெய்ப்பாடுகளின் ஊடாக அறிய முடிகின்றது.

இக் காலத்தில் மெய்ப்பாடுகளின் இடமானது விடுபட்டுவிடாமல் காலங் காலமாக மக்களின் உணர்வுகள் சங்கிலித் தொடர்போல் அடுத்தடுத்த நிலைக்குச் செய்யுள்களின் மூலமாகக் கொண்டு செயல்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை:

மெய்ப்பாடு இல்லாத பிரதிகளை அறிவியல் உலகம் உற்பத்திச் செய்துக் கொண்டே இருந்தாலும், அவையெல்லாம் மனித அறிவை விசாலமாக்குகின்றதே தவிர மனிதனின் அகத்தை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. வெறும் அறிவு வளர்ச்சி மட்டுமே மனித சமூகத்தின் வரலாறு ஆகாது. அவனின் அகம் சார்ந்த வாழ்வே உண்மையான வரலாறு ஆகும். எல்லா அறிவியலும் உயிர்ப்பாக விளங்குவதும் பண்பட்டு இருப்பதுமான ஒரு பகுதி என்று அடக்கிவைக்க முடியாத படி வெளிப்படும் வெளியீடு தான் கவிதை, அத்தகைய கவிதைக்கும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் இருக்கும் தொடர்பு என்பது தாய்க்கும் சேய்க்கும் இருக்கு தொடர்பு போன்றது என்பது இக்கட்டுரையின் வாயிலாக தெரிய வருகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்:

1. ஞானமூர்த்தி தா. ஏ, 2011 இலக்கிய திறனாய்வியல், ஐந்திணை பதிப்பகம், சென்னை
2. செ.கயல்விழி., 2019 புதுச்சேரி பெண்கவிஞர்களின் கவிதைகளில் இலக்கிய மெய்ப்பாடு, ஆய்வியல் நிறைஞர் ஆய்வேடு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
3. கா. பஞ்சாங்கம், 2008, நவீன இலக்கிய கோட்பாடுகள், காவிய பதிப்பகம், சென்னை.
4. சு. பாலச்சந்திரன், 1992, இலக்கிய திறனாய்வியல், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
5. புலியூர் கேசிகன், 2010, புறநானூறு மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை-14.
6. இர. பிரபாகரன், 2017, குறுந்தொகை மூலமும் எளிய உரையும், காவியா பதிப்பகம், சென்னை.
7. ம.இராசமணிக்கனார், 2011, கலித்தொகை மூலமும் உரையும், பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.
8. உலகதமிழாரய்ச்சி நிறுவனம், 1994, தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், சென்னை
9. உலகதமிழாரய்ச்சி நிறுவனம், 1994, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், சென்னை

Reference :

1. Gnanamurthy T. E, 2011 *Literary Criticism*, Ainthina Publishing House, Chennai
2. S. Kayalvizhi, 2019, *Puducherry Pen Kavijarkalin Kavithaikalil Ilakkiya Meippaadu*, Researcher's Research Paper, Tamil University, Thanjavur.
3. G. Almanac, 2008, *Modern Literary Principles*, Kavya Publishing House, Chennai.
4. S. Balachandran, 1992, *Literary Criticism*, New Century Book House, Chennai.
5. Puliyur Kesikan, 2010, *Purananuru Source and Text*, Sarada Publishing House, Chennai-14.
6. Night. Prabhakaran, 2017, *Short Source and Plain Text*, Kavya Publishing House, Chennai.
7. M. Irasamanikanar, 2011, *Kalidhyamya source and text*, Poombukar Publishing House, Chennai.
8. World Tamil Language Institute, 1994, *Tolkappiyam Solatikaram*, Chennai.
9. World Tamil Research Institute, 1994, *Tholkappiyam Porulathikaaram*, Chennai.

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2024, அக்டோபர் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள்-அக்டோபர் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் அக்டோபர் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com